

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXVIII. Die Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XXVIII. DIE DECEMBRIS.

P. MICHAEL

GVBERNVS.

28. Decemb.
Hispanus
Valenciæ.
1583. Soc. 31.

Conciones.
Infans Iesvs.

Biblioth.

Obedient.

ECclesiastes dulci tranquilloque dicendi modo amabilis ac ob solidas, quas afferebat rationes ap- primè efficax, atque acceptus in aula, & vbique, sed negabat se obiurgare quenquam posse. Incredibili amore renebatur erga infantem IESVM, cuius in cubiculo effigiem, habebat semper, eamque sæpè lachrymis irrigabat. Ab illo aiebat se suas discere conciones, & omnia: Bibliothecam ingredienti aliquando apparuit vt credunt, infans IESVS: & cum P. Michael illi diceret sibi esse prohibitum. iam de illius infantie mysteriis meditari. Respondit paruulus: *I & pete veniam vt agere mecum possis:* Iuit, petiit, impetrauit, rediit; & cum postea cum IESV dulcissimè tractasse fama fuit. Plura de illo in vita ad annum 1583.

A N T O N I V S

RODERICVS COAD.

Lusitanus
Pernambuci
in Brasilia.
28. Decemb.
1615 ætat.
90. Soc. 32.

Sancti.

Oratio.

DE hoc sic annuæ Pernambucensis Collegij: Hac peculiari floruit pietate, vt quotquot ei Beatos singulorum mensium primordiis toto hoc tempore fors obrulerat inuariato ordine memoriã retinens per dies singulos Litanie instar percurreret, & quoties rogaretur, id etiam facile præstiterit: Hic autem diuorum numerus ad trecentos supra nonaginta exereuit. Sic Deo vacabat, vt vnã vel duabus horis ante alios è lecto surgens vsque ad solitam deprecationis horam pre-

cibus coram augustissimo Sacramento intenderet. Postea verò lætus (vt de more solebat) suum obibat munus, & laborem. Interrogatus semel de mœrore, ac lachrymis quas fundere visus est; mortis, inquit recordatione paulò ante pulsatus cum essem, timui: quare ipsam timoris ignauiam his fletibus castigo. Nec immeritò ita respondit, quia ingentem gerebat spem salutis vnde crebro dictitabat: *Si me damnatum fore præsciens esset Deus nequaquam in suam recepisset Societatem, huc verò delatus desperare iam non audeo.* Eò diem suum obiit, quò sanctorum Innocentiam solemnitas agitur.

P. NICOLAVS

POLLIENVS.

AD virtutem magis quàm ad literas natus; & silentij, cælitum, Deiparæ potissimum, amantissimus. Refert vir grauis è Clero, vt ferunt literæ, quòd cum æger se inuisentis P. Nicolai precibus commendasset, die postera luce plenã sub vesperum visam sibi Dei Matrem Maiestate magnã cubiculum suum ingredi, quam pone sequeretur P. Nicolaus. Vigilanti sibi id euenisse spectaculum: & tunc à Diua Virgine se esse admonitum, vt filium suum, seque, impostorum coleret impenitus. Eodem tempore ab eadem augusta Virgine iussum esse P. Nicoloum ad agrum accedere propius, eiusque pectus tangere quod & fecit nec sine fructu manifesto. Æger P. Nicolaus nostros duos Anicium euntes rogauit vt ad B. Francisci de Sales Episcopi cineres id sibi

XXX 2 agro

Mari.

Vocatio.

Sabaudus
in Gallia.
28. Decemb.
1623. ætat.
62. Soc. 34.

B. V.

agro impetrent, quo anniuersaria illius mortis id est SS. Innocentium die euocetur à vita. Et *verè desiderabilo die excessit.*

Mors.

ribus ita confecere, vt tertio post die animam exhalarit.

P. P E T R V S

ANDREAS DE ZAMORA
NOVIT.Hispanus
in Philippinis
28 Dec.
1639.

IN insula Mindanao videbatur semen fidei Christianæ nuper à Marcello Mastrillo iactum bonam messem promittere. P. Petrus Societate iterum impetratâ, in ea secundum tyros, ad eius agri cultionem destinatus est, quia virtute iam bene maturus. Apud Buhayenses milites egregia de illius sanctimonia fuit opinio, cum suo corpori pessimè faceret, aliis verò quam optimè facere pro viribus conniteretur, nobili flagrantia charitatis. In omni rerum ad vitam degendam necessariatum penuriâ superabundabat gaudio, & valebat firmus corpore, animo firmior. Nitebatur omni operâ Mahometanos inter & Hispanos amicitiam componere, quòd viam aperiret, ad eos Christo sic addicendos. Hoc agentem adorti Mahometani, vulne-

Charitas.

P. A N T O N I V S

SOCIRO.

IN Ceilano insula per annos multos Christo militans multos ad eius fidem adduxit, pedes itinera ingentia exantlauit. Magnum in illo fuit Orandi studium; incredibilis amor arctissimæ paupertatis. Opinio sanctimonie de illo tam erat peruulgata, vt sine illo in barbaros mouere Lusitani nolent: dicerentque; Deum ab eo exoratum dare victorias. Sienti exercitui aliquando, veluti nouus Moses fuit, quando fufis ad Deum precibus rupem baculo percussit, & aquam affluentissimè inde elicit. Captus à victoribus barbaris, viuus ad eorum ducem adductus est. At ille indignatus est, quòd eum non trucidassent qui suorum Pagodum (idolorum) hostis esset tam acerbus, tamque infestus, ac noxius. Eo veluti signo necis dato, adactis in eius pectus hastis, cum in genua prolaberetur atque oraret, perossus est, & extinctus.

Lustratus
in Ceilano,
incerto m. b.
se. 1637.
ætat. 61.
Societ. 45.

Oratio.

Oratio.

Fides.

XXIX. DIE DECEMBRIS.

MAG. IOANNES

ROSENPLVEM.

29. Decemb.
Germanus
Græcij. 1620
ætat. 25.
Societ. 7.

DOcebatur Græcij ætatem teneriorem primâ Grammaticæ rudimenta, magnum Academiæ decus, & Angelicæ modestiæ documentum, eoque omnibus longè charissimus. Leobientem probationis domum patrimonij sui heredem scripsit. Mors illius plena fuit floridæ pietatis, quâ

calites patronos suos nominatim tenerè compellebat. Aiebat. *Veni, veni, veni, veni Domine veni: ubi es? Quare mihi non ades? Ad te desiderat Anima mea, Deus meus!* Hærebat in aspectu imaginis dulcissimæ Virginis Matris vsque ad extremum, aiebatque identidem: *In manus tuas, Domine mea, commendo spiritum meum.* Dicebat enim se Societatem ingressum, ad Deo seruendum & bene moriendum. Nomen illi erat flos rosæ: & profectò suauissima

Beneficentia.

Mors.

B. V.

Mors.

sima